

Sygn. akt I CKN 622/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Antoni Górski (spraw.)

Sędziowie: SN – Zbigniew Kwaśniewski

SN – Mirosława Wysocka

Protokolant: Ewa Krentzel

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2000 r.

na rozprawie sprawy

z powództwa Syndyka masy upadłości A. Ś.

właściciela Przedsiębiorstwa [...] w W.

przeciwko [...] „E.” w W.

o zapłatę

na skutek kasacji powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 października 1997 r., sygn. akt I ACr [...]

oddala kasację.

U Z A S A D N I E N I E

Powód wnosił o zasądzenie od pozwanego 72.148,52 zł tytułem zapłaty ceny za sprzedane mu towary.

Sąd Wojewódzki w W. wyrokiem z 15 kwietnia 1996 r. uwzględnił powództwo, przyjmując na podstawie dołączonych do akt faktur i dowodów „Wz”, iż pozwany pobrał od powoda towary o wartości dochodzonej pozwem, a zatem powinien uiścić mu ich cenę.

Na skutek rewizji pozwanego od tego orzeczenia Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 2 października 1997 r. zmienił je i oddalił powództwo, obciążając jednocześnie powoda kosztami procesu. Sąd ten zakwestionował przyjętą przez Sąd I-ej instancji kwalifikację prawną faktu pobrania od powoda przez pozwanego towarów o wartości dochodzonej pozwem, jako ich sprzedaży. W ocenie Sądu Apelacyjnego obrót tymi towarami dokonywał się na podstawie kontraktu nr [...] zawartego 25 września 1991 r. w R. przez strony niniejszego procesu oraz Łotewsko-Amerykańskie przedsiębiorstwo I. [...]. Celem tego kontraktu było utworzenie przez jego sygnatariuszy Spółki działającej na terenie Łotwy. Towary przeznaczone do dostaw na Łotwę miał dostarczać powód, a strona pozwana miała „prowadzić badanie rynku i marketing” oraz organizować realizację wytworzonej produkcji i innych towarów”. Powód przekazał pozwanemu towary w ramach tego kontraktu, a ten wyeksponował je do kontrahenta łotewskiego. W takim razie nie sposób jest utrzymywać, że strony zawarły umowę sprzedaży, w ramach której pozwany powinien zapłacić powodowi ich cenę. Dlatego też zaskarżony wyrok podlegał zmianie przez oddalenie powództwa jako bezpodstawnego.

Orzeczenie Sądu Apelacyjnego zaskarżył pełnomocnik powoda kasacją zarzucając błędną interpretację art. 535 kc i niesłuszne stwierdzenie braku podstaw jego zastosowania do łączącego strony stosunku prawnego. Wnosił o

zmianę skarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Wojewódzkiemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie podstawową kwestią do rozstrzygnięcia jest, czy powód dostarczył pozwanemu towary w ramach dwustronnej umowy, czy też w ramach wspomnianego trójstronnego kontraktu nr [...]. Wbrew zastrzeżeniom kasacji stwierdzić należy, iż ocena Sądu Apelacyjnego, że była to realizacja tego kontraktu, jest prawidłowa. Przekonuje o tym zarówno formalne powołanie się w wystawionych przez powoda fakturach na ten kontrakt, jak i okoliczność, że pozwany przesłał je do kontrahenta łotewskiego. Niesolidność tamtego zagranicznego partnera spowodowała, że nie rozliczył się on ze swoimi współnikami zgodnie z ustalonymi w kontrakcie zasadami, przez co niewątpliwie powód poniósł szkodę. Nie może jednak przerzucać ryzyka swojej działalności na stronę pozwaną, która pośredniczyła w dostawie towarów za granicę. Sąd Apelacyjny słusznie więc uznał, że strony niniejszego sporu nie łączyła umowa sprzedaży na będące przedmiotem obrotu towary, a zatem roszczenie powoda o zapłatę ich ceny zgłoszone do pozwanego jest bezpodstawne.

Oznacza to, iż zarzut kasacji naruszenia art. 535 kc przez niezastosowanie tego przepisu jest chybiony, co czyni nieusprawiedliwioną kasację, opartą w całości na konstrukcji tego zarzutu.

Dlatego też kasacja podlegała oddaleniu na mocy art. 393¹² kpc, jako niezasadna.